

[H. F. Ulrichsen.]

maaske være naturligt i nogen Grad at modificere de trafikale Synspunkter, om hvilke der efter mit Skøn ikke kan være nogen som helst Tvivl efter de velovervejede Bemærkninger, som ledsager Lovforslaget.

A. M. Hansen: Det er tredje Gang i Løbet af 3 Aar, Rigsdagen behandler Lovforslag om Nedlæggelse af Banestrækninger. Første Gang, i 1932, gjaldt det Baner i Sønderjylland, anden Gang Baner spredt over den øvrige Del af Landet, navnlig Sjælland, og i det her foreliggende Forslag er Turen kommet til Banestrækninger i Nordjylland, i Himmerland. Jeg føler derfor ingen Trang til ved denne Lejlighed at komme ind paa principielle Betragtninger angaaende Spørgsmaalet Jernbanetrafik kontra Landevejstrafik, det Problem har ofte været drøftet. Jeg vil blot konstatere, at Aarsagen til Nedlæggelserne alle Gange har været omtrent den samme, nemlig den Udvikling, der i vor Tid sker med rivende Fart, Nedgangen i Jernbanetrafikken og Opgangen i Landevejstrafikken. Man kan, om man føler Trang dertil, beklage denne Udvikling, man kan prøve paa at lægge Skylden det ene eller andet Sted, saadan som man ser, at det allerede er gjort i de Blade, der udgaar i den paagældende Egn, hvor denne Banestrækning findes. Man kan endelig ogsaa have nok saa megen Ret i, at Jernbanetrafikken er den billigste, hvad jeg tidligere har hævdet og stadig fastholder; men alt dette nytter ikke. Udviklingen gaar sin Gang.

Naar Personbefordringen sker pr. Rutebil og Gods- og Kreaturbefordringen pr. Lastautomobil, saa løber Jernbanevognene helt eller delvis tomme, og saa er det givet, at Banernes Drift kommer til at staa i Underskuddets Tegn. Derfor kommer Befolkningen i de paagældende Egne og maaske ogsaa i andre Egne her i Landet til at tage sit Standpunkt. Man ser ofte, at der paa den ene Side er Stemning i Befolkningen for, at Rute- og Fragtbiltrafikken skal kunne trives saa at sige fuldstændig i Frihed — hvis man kommer fra Trafikministeriet med Planer, møder man ofte Modstand —, og paa den anden Side Modstand fra samme Side, naar der er Tale om Ned-

læggelse af Banestrækninger, der netop, paa Grund af, at Befolkningen betjener sig af Automobile, ikke kan forrente sig, men giver et stort Underskud. Der er her to modstridende Interesser, som ikke lader sig forene. Man kan ikke her opretholde baade—og. Man kan ikke samtidig fastholde, at Banerne skal fortsætte deres Drift med store aarlige Underskud, og at Befolkningen skal kunne betjene sig af Landevejstrafikken. Jeg giver det ærede Medlem Hr. Fuglsang Ret i, at man kan ikke forsvare at fortsætte med et saadant Baade—Og.

Jeg har set i et af de store Blade inden for denne Banes Omraade, at Sogneraadetsformanden i Hornum har udtalt: „Banen er her og opfylder daglig sin Mission, og vi kan ikke undvære den som den Kulturfaktor, den er“. Jeg skal ikke bestride, at en Bane er en Kulturfaktor. De Stationsbyer, der opstaar i en Banes Opland, de Fabrikker, der lægges der, det Liv, en Bane fører med sig, er selvfølgelig Bevis for, at Banen er en Kulturfaktor. Men jeg tror ikke, at man alene for at opretholde en Kulturfaktor kan forsvare at udøse saa store Beløb aarlig, som en Fortsættelse af Driften af disse Baner vil medføre. Jeg er ganske klar over, at en Nedlægnings af Baner i al Almindelighed fører store Ulemper med sig. Jeg kan ogsaa give det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen Ret i, at det bliver et stort Omraade, hvor der ingen Baner er. Men naar man heroverfor stiller, at Banerne bruges saa lidt, som Tilfældet er, saa kan jeg i hvert Fald ikke se nogen Vej frem til at undgaa Nedlæggelse.

Det her foreliggende Lovforslag maas ses som en logisk Følge af de Forslag, Rigsdagen har behandlet de to forrige Gange, Rigsdagen har taget Stilling til Banenedlægninger, nemlig i 1932 og 1933. Begge Gange har Rigsdagen taget den Stilling — som det ærede Medlem Hr. Fuglsang som Ordfører for Venstre gav Udtryk for, da han citerede Venstres Betænkning —, den nemlig, at naar Forholdet er det, at Banerne ikke bruges i det Omfang, at de i nogen Grad kan bære sig, er det uforsvarligt at fortsætte med deres Drift. Det ærede Medlem Hr. Fuglsang siger, at de her omhandlede Baner har faaet et Varselsskud, da vi sidste Gang behandlede Banenedlæg-